

บรรณารักษะการแปล

ในที่สุด วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ก็ออกมาสู่สายตาและสมองของนักอ่าน ซึ่งอาจเป็นนักวิชาการผู้กำลังหิวกระหายต่อความคิดด้านวิชาการของนักวิชาการด้วยกันหรือนักอ่าน ซึ่งอาจเป็นนักปฏิบัติผู้มีประสบการณ์เป็นทุน ไม่มีใครฉกชิงแย่งไปอวดอ้างได้และกำลังมีความอยากรจะให้เห็นแนวความคิดของนักวิชาการทั้งหลายว่าจะเข้าทำเข้าทางพothที่จะไปประยุกต์กับการปฏิบัติของตนได้หรือไม่ บัดนี้ อาหารทางวิชาการงานนี้ก็มาวางเชิญชวนท่านลิ้มชิมรสอยู่แล้ว menu หลักของวารสารเล่มนี้คือ Theme ที่ว่าด้วยการพัฒนาทางการเมืองและการบริหาร (Political and Administrative Development)

การที่ผู้จัดทำรายการเลือกเอาหัวข้อทั้ง 2 ไว้ใน theme เดียวกันก็ด้วยมีความเชื่อว่าการพัฒนาทางการเมืองนั้นจะกระทำไปโดยปราศจากการพัฒนาทางการเมืองเสียมิได้ และในทางกลับกันก็เช่นเดียวกัน การพัฒนากิจการด้วยยอมไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่จนทำให้ไม่มีนักทฤษฎีใดจะหยุดภาคภูมิใจกับแนวความคิดของตัวเองว่าเป็นอมตะได้ ทั้งนักทฤษฎีและนักปฏิบัติจำจะต้องยอมรับความจริงว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นคือสิ่งที่แน่นอนที่สุด ฉะนั้น บทความของ **อาจารย์ปฐม มณีโรจน์** ในเรื่อง "Development with an Emphasis on Change" จึงแสดงออกถึงความจริงข้อนี้ได้เป็นอย่างดี และในฐานะที่การศึกษาทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์นั้นเป็นส่วนสำคัญของ Administration **อาจารย์อุทัย เลาหวิเชียร** จึงได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับทิศทางและหลักสูตรทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยยกกรณีของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แห่งนี้เป็น case ที่น่าสนใจที่จะติดตามเป็นอย่างยิ่งว่า "จุดยืน" ของแหล่งที่จะผลิตทั้งนักวิชาการและนักบริหารออกมาสู่โลกแห่งการพัฒนานั้นอยู่ตรงที่ใดกันแน่ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่แน่ๆ ก็คือการเมืองหรือการบริหารจะพัฒนาไปไม่ได้ หากไม่มีการพัฒนาในด้านนโยบาย นโยบายเป็นจุดสำคัญที่กระบวนการทางการเมืองและกระบวนการบริหารมาพบกัน จุดนี้อาจเป็นจุดต่อเนื่องที่นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่เรียกได้ว่า ประสบความสำเร็จหรืออาจเป็นจุดจบของการพัฒนาได้เช่นเดียวกัน ฉะนั้น บทความของ **ดร. อมร รักชาติ** จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในอันที่จะชี้ให้เห็นถึงสถาบันและกระบวนการเพื่อการพัฒนานโยบายในประเทศไทย

ว่าขณะนี้เราได้เริ่มต้นแล้วหรือยัง และกำลังอยู่บนความก้าวหน้าหรือล่าช้าอย่างไร นอกจากนี้
นั้นเพื่อจะไม่ให้นักวิชาการถูกกล่าวหาว่ากำลังสร้างทฤษฎีบนหอคอยงาช้างจนนักการเมืองพากัน
หลงมกจนเกินไปก็คิดกันสักหน่อย **ดร. สวัสดิ์ สุกนขรวัชย์** จึงได้เข้าบ้านนักการเมืองและนัก
บริหารทั้งหลายให้หันมาสนใจของผู้รอคอยรับผลประโยชน์จากนโยบายในการปกครองและบริหาร
ประเทศบ้างด้วยบทความความว่าด้วยรัฐประศาสนโยบายกับมคิมมหาชน นับเป็นทิศทางที่ถูกต้องเป็น
อย่างยิ่ง เพราะบัดนี้การพัฒนาทางการเมืองและการบริหารของประเทศก็ได้ก้าวมาถึงขั้นที่จะต้อง
เลิกแอบอ้างความคิดฝันของคนที่มีอำนาจไม่กี่คนว่าเป็น “มคิมมหาชน” เสียแล้ว พูดถึงมคิมมหาชน
ก็น่าจะรีบพลิกไปอ่านข่าวพัฒนาบริหารศาสตร์เรื่อง NIDA POLL เสียทันที เพราะถ้าแม้เราจะ
ยังไม่ได้สำรวจมคิมมหาชนเกี่ยวกับรัฐประศาสนนโยบายทีเดียว แต่ก็เป็นที่ก้าวแรกที่ถูกต้องในระบอบ
ประชาธิปไตยและเราก็คงมีใจที่เราน่าเป็นสถาบันแรกของประเทศที่กล้านำหลักวิชามาใช้ชี้ข้อบก-
พร่องของหลักวิชาให้เห็นเป็นตัวอย่างด้วย โดยมี**อาจารย์ธำรง ช่อไม้ทอง**ผู้ช่วยบรรณาธิการฝ่าย
วิชาการ ผู้มีไฟในทางวิชาการเป็นอย่างมากเป็นผู้เล่าให้ฟัง นอกจากเล่าข่าว NIDA POLL
แล้ว ไฟในตัวอาจารย์ธำรงก็ยิ่งทำให้หมดลงไม่ตั้งจะเห็นได้จากบทบรรณาธิการ

สุธาธารณกรณี อีกเรื่องหนึ่งของเราที่น่าสนใจที่จะอ่านและน่าจะได้รับการอภิปรายต่อไปเป็น
อย่างมากก็เป็นของ**อาจารย์เกศินี หงสนันท์** ผู้คลุกคลีมากับระบบทางบริหารงานบุคคลใน
ราชการไทยมาอย่างใกล้ชิด พอที่จะเห็นปัญหาสำคัญอันอาจเกิดขึ้นได้ในปัจจุบัน นั่นคือควรจะ
นำระบบการต่อรองร่วมมาใช้ในราชการไทยหรือไม่ และท้ายที่สุดที่ขาดไม่ได้ของวารสาร
ทางวิชาการก็คือการวิจารณ์หนังสือ ซึ่ง**อาจารย์ปฐม มณีโรจน์** ก็ได้วิจารณ์แจ่มแจ้ง
หนังสือ *The Modern Public Sector : New Ways of Doing the Government's Business*
ไว้อย่างน่าไปรับหามาอ่านเสียทันที โดยเฉพาะในกรณีของการดำเนินงานของรัฐบาลในยุคใหม่
ซึ่งมีความตั้งใจจะปรับปรุงงานอันเกี่ยวกับ **Public Sector** ไว้อย่างมาก

บรรณาธิการ